

KALVFESTIVALEN 15 år!

2
0
1
8

www.kalvfestival.se

Kompositionsakademi

Kalvfestivalen arrangeras av föreningen Kalvfestivalen i samarbete med
Västra Götalandsregionen, Statens Kulturråd, Statens Musikverk,
Svenljunga kommun, Boråsregionen, Sparbanksstiftelsen Sjuhärad, Borås stadsbibliotek
Tore G Wärenstams stiftelse, Sensus, Mjölby Sparbank, Helge Ax:son Johnsons stiftelse
Kindaholms församling, Kalvs bygdegårdsförening, Kalvs Idrottsförening,
Kalvs hembygdsförening och Kalvs Byalag.

Kalvfestivalen är medlem i EFFE: Europe for Festivals, Festivals for Europe
Sweden Festivals och RANK

Följ & gilla oss på
Facebook!
Kalvfestivalen Musik

Vi finns också på
Instagram:
kalvfestivalen

www.kalvfestival.se

KALVFESTIVALEN – 15 år!

*"Svirrträn far in i ljustet, sanningen
hör av sig."*

Bokträdets löv silar solljuset längs den svaga branten, som sakta leder bort mot vattnet. Varje fotsteg gör ett dovt lugnande intryck. Koltrastarna, vars sång visserligen tystnat så här mot sommarens slut, letar mask med ett ryckigt prasslande som följd. Det finns många platser, intryck, personer och ögonblick som gör Kalv till en speciell plats. Inte bara i musikalisk mening, utan rent mänsklig. Det fångar en med kraft första gången man träder in i dess famn.

*"Där borta reser sig strand-
sluttningen mot oss,
en mörk
tusenglans – de
uppståndna husen! –
sjunger."*

Ambitionen för Kalvfestivalen är aldrig sinande. I år utökas dess omfång med en akademi. Åtta tonsättarstudenter möter två hyllade mästare och pedagoger. Samman med Norrbotten NEO får vi höra deras möte i ton. Vidare bjuder vi in det animistiska: schamansk slagverksmusik från Korea genom Sori Choi. En musiker som sedan i mötet med Karin Hellqvist och Heloisa Amaral vrider öst mot väst. Understryker likheter, poängterar skillnader.

*"En isdubb – också vi
hade kallat –
samlar klangerna."*

Vi firar 15 år med 22 (!) uruppföranden. En stor del av dessa kommer att färdas runt i regionen långt efter festivalen. Avslutningen, som traditionen bjuder, i Kalvs kyrka besvärjer det som kommit att bli festivalens kanske starkaste sinnebild: pilgrimsvandringen i bokskogen. Lisa Streichs LAUB som för instrument och kör i ton tolkar Pilgrimsvisan "Maria durch ein Dornwald ging". Festivalens ordförande, Martin Lindman, frågar sig i (se konserttexten): "Vad får oss på vår vandring genom livet att grönska och bära frukt, att finna frid, harmoni och sammanhang?". Jag låter diktaren Paul Celan (vars poesi ramar in denna text) ge oss ett möjligt svar:

*"En träd-
hög tanke
fångar in ljustonen: än
finns det sånger att sjunga bortom
människorna."*

Välkomna till Kalvfestivalen 2018!

Esaias Järnegard
Programansvarig

(dikt ur Andningsvända av Paul Celan i översättning av Anders Olsson)

PROGRAM

FREDAG 10 AUGUSTI

18.00 Fri entré	Nyfiket Träffa ett par av festivalens tonsättare över en kopp kaffe! <i>Paula af Malmborg Ward</i>	Café Solvik
19.00	Invigningstal Martin Lindman – Kalvfestivalens ordförande	Kalvs kyrka
19.10	Norrbotten NEO Musik av akademistudenter samt <i>Pierluigi Billone</i>	Kalvs kyrka
21.00 Fri entré	Bygdegårdens arrangemang: Från Lasse Lucidor till Bruno K Öijer – Helena Ek, sång och Peter Janson, kontrabas.	Bygdegården
23.00 Fri entré	Trio Hellqvist/Amaral/Choi möter Mimitabu Musik av John Cage och Klaus Lang	Kalvs kyrka

LÖRDAG 11 AUGUSTI

10.00-12.00 Fri entré	Seminarier med Pierluigi Billone och Per Mårtensson	Skolan
13.00	Duo Hellqvist/Amaral Karin Hellqvist – violin och Heloisa Amaral – piano Musik av <i>Eivind Buene, Sven Lyder Kahrs, Lisa Streich</i> och <i>Natasha Barrett</i>	Kalvs kyrka
14.30	The Gothenburg Combo David Hansson och Thomas Hansy – gitarr Musik av <i>Jenny Hettne, Max Käck, Henrik Strindberg, Erik Peters, Thomas Liljeholm, Anna-Lena Laurin, Anne Pajunen, Sven-David Sandström, Sofia Jernberg</i> och <i>Anna Eriksson</i>	Skolan Gymnastiksalen
16.00	Sori Choi – solo slagverk Musik av bl a <i>Pierluigi Billone</i>	Kalvsjöholmsbolagets verkstad
18.00 Fri entré	Nyfiket Träffa ett par av festivalens tonsättare över en kopp kaffe! <i>Paula af Malmborg Ward</i>	Café Solvik
19.00	Norrbotten NEO Musik av akademistudenter samt <i>Per Mårtensson</i>	Kalvs kyrka
21.30 Fri entré	Frederik Munk Larsen – sologitarr Musik av <i>Bach, Bent Sörensen, Simon Steen-Andersen, Erika Vega</i> och <i>Rei Munakata</i>	Bygdegården

PROGRAM

SÖNDAG 12 AUGUSTI

08.30 Fri entré	Arla morgonstund Vandring i bokskogen ledd och introducerad av Martin Lindman	Samling vid Skolan
10.00 Fri entré	Pilgrimsvandringar under åren Filmvisning	Skolan
10.15 Fri entré	Musik och andlighet: uppmärksamhetens praxis Föreläsning av religionsfilosof Simone Kotva	Skolan
12.00	Avslutningskonsert Trio Hellqvist/Amaral/Choi, Gothia Vokalensemble, Kalvkören, Frederik Munk Larsen – gitarr, Gunno Palmquist – dirigent Musik av <i>Jenny Hettne, Madeleine Isaksson, José Maria Sanchez-Verdu</i> och <i>Lisa Streich</i>	Kalvs kyrka

INFORMATION

Idrottsföreningens kafé – skolan

Lördag 10–12, 14–16, söndag 9–12
Gofika, mackor och soppa!

Bygdegårdens öppettider

Serveringen är öppen fredag och lördag 19.30–24.00
Enkel meny.

Backa Loge

Kafé med varma rätter, tel. 0325–513 03, 0702–70 62 60

Klevs Gästgiveri – Mårdaklev

Restaurang och logi, 0325–500 25, 0708–80 30 04
Fredagar och lördagar 12.00–20.00, söndagar 12.00–18.00

Påarps Gård – Håcksvik

Restaurang och logi, 0325–530 11
Fredag och lördag 12.00–20.00

Café Solvik vid infarten till campingen

Måndag–torsdag 12–17, fredag–lördag 10–19, söndag 12–17
Tel. 0725–05 21 51
Frukostbuffé/frukostpaket, förbeställs dagen innan

Handlarn i Kalv

Alla dagar 9–20

Norrbotten NEO

Petter Sundkvist dirigent

Sara Hammarström flöjter, **Robert Ek** klarinetter

Brusk Zanganeh violin, **Kim Hellgren** viola

Åsa Åkerberg cello, **Magdalena Meitzner** slagverk

Mårten Landström piano

Monducci *Watermark*, 2018
för ensemble [uruppförande]

Peter Wilson *6 a.m.*, 2018
för ensemble [uruppförande]

Zacharias Wolfe *Closeness*, 2018
för ensemble [uruppförande]

Hakan Ulus *Precious Liquids*, 2010
för klarinett och stråktrio

Pierluigi Billone *Dike Wall*, 2012

Norrbotten NEO bildades 2007 med ett nationellt uppdrag att verka för den nutida kammarmusiken. Nutida musik är ett vitt begrepp, som inbegriper tonsättningar som skrivits för snart 100 år sedan, men också det helt nyskrivna. Därför är det viktigt att en ensemble av det här slaget har den mest effektiva besättningen, och som också kan kompletteras med andra instrumentalister utifrån den musik som ska framföras.

Norrbotten NEO består av sju musiker som spelar flöjt, klarinett, slagverk, piano, violin, viola och cello. Musikerna fungerar också som stämledare i Norrbottens Kammarorkester och ingår i Piteå Kammaroperas uppsättningar. I syfte att verka för den svenska kammarmusikens

Foto: Gustaf Waesterberg

utveckling beställer ensemblen förlöpande nya verk och samarbetar både med yngre och mer väletablerade tonsättare, främst nationellt men även internationellt.

Sedan starten 2007 har Norrbotten NEO uruppfört över 100 verk samt utvecklats till en nationell angelägenhet och en plattform som föder massor av musikaliska idéer. För detta arbete belönades ensemblen 2012 med Föreningen Svenska Tonsättares interpretationspris och ensemblens goda renommé har också medfört konserter och turnéer hos flera länsmusikorganisationer och konserthus.

Petter Sundkvist (se sid. 17)

Dike. Wall slagverk och ensemble. I det antika Grekland var Dike (Δίκη) den moraliska rättvisans gudinna. Ur Orfiska Hymner, nr 61:

*The piercing eye of Justice [Δίκη] bright, I sing,
plac'd by the throne of heav'n's almighty king [Zeus],
Perceiving thence, with vision unconfin'd, the life and conduct of the human kind
To thee, revenge and punishment belong, chastising ev'ry deed, unjust and wrong;
Whose pow'r alone, dissimilars can join, and from th' equality of truth combine:
For all the ill, persuasion can inspire, when urging bad designs, with counsel dire,
'Tis thine alone to punish; with the race of lawless passions, and incentives base;
For thou art ever to the good inclin'd, and hostile to the men of evil mind.
Come, all-propitious, and thy suppliant hear, when Fate's predestin'd, final hour draws near.*

Pierluigi Billones musik beskrivs ofta som arkaisk. Som minnande om en urkraft, en ockult stämma ur tidens djup. Och det går att följa dess klang genom studier av kultiska ritualer, genom schamanen, den tibetanske munken – genom antikens tragedier, men också i vår närhet; genom frijazzen, den experimentella rocken och förstås, i den samtida konstmusiken.

Billones studietid får sägas ha varit lång, inte förrän i mitten av 90-talet kom en del av hans verk skrivna under de föregående tio-femton åren att få sina uruppföranden. Lektioner för Salvatore Sciarrino under tidigt 80-tal hade givit honom nycklar till ljudens autonomi och lågmälda skönhet. Sedan hade en period av lång tystnad följt innan det tidiga 90-talets möten med Helmut Lachenmann gav honom en djupare strukturell och analytisk förmåga. Det mest avgörande och djupverkande i hans studier återfinns dock annorstädes, han säger själv i en intervju med Laurent Feneyrou:

"Men det djupaste och mest avgörande har varit de år då jag för mig själv studerade utomeuropeisk musik (framförallt solistisk och rituell musik), 60-talets frijazz [...] och Andrej Tarkovskijs verk."

Fortsättning på sid. 24

FRÅN KOREA TILL KALV

Trion Hellqvist/Amaral/Choi är årets ensemble-in-residence. På inte mindre än 4 konserter presenteras ett rikt panorama av moderna klassiker till – vilket festivalen inte är så lite stolt över – fyra festivalbeställningar av Lisa Streich, Jenny Hettne, José Maria Sanchez-Verdu och Madeleine Isaksson.

Sori Choi

sällsam poetisk förmåga. En musikalisk styrka som i fyra väldigt olika konsertprogram inte bara kommer Kalv till del för första gången, utan även är trions första större gemensamma projekt. Det ni hör under festivalen är begynnelsen av en musikalisk resa. Kanske kan vi snarare beskriva den, som från Kalv till Korea.

De tre musikerna **Karin Hellqvist** violin, **Sori Choi** slagverk och **Heloisa Amaral** piano, tillhör framkanten av en ung generation musiker specialiserade på det nutida. I denna konstellation möts tre olika temperament, sensibiliteter och bakgrunder som särskiljer dem och förlämnar dem en

Karin Hellqvist

Heloisa Amaral

TRIO HELLQVIST/AMARAL/CHOI MÖTER MIMITABU

Karin Hellqvist violin

Heloisa Amaral piano

Sori Choi slagverk

Emelie Molander viola

My Hellgren cello

Klaus Lang *Die Fenster des Universums*, 1999
för pianotrio

Klaus Lang *ägäische eisberge*, 2006
för solo viola

John Cage *One4*, 1990
för slagverk

Klaus Lang *Geschrieben in Wasser*, 2007
för pianokvartett

Emelie Molander och **My Hellgren** från Mimitabu förs här samman med vår in-residence-ensemble i ett program som går i Klaus Langs tecken. Musik av Klaus Lang, den säregne Österrikiske organisten, paras med ett verk av John Cage. Vi möter ett förhållningssätt som enklast beskrivs som buddhistiskt. Inte bara till klang, utan även till livet. Istället för att pådyvla sin mening låter de musikaliska vibrationerna bli till öppna frågor. Som om varje impuls, varje uthållen eller bruten ton blir till en ödmjuk fråga av existentiell art. En musik, som värjer sig för att föra fram ett budskap och istället får lyssnaren att röra sig mot ett kontemplativt tillstånd – en frihet. Och vad passar bättre än att samlas i Kalvs kyrka en sen fredag och göra just detta? Lyssna in mot – för ett ögonblick – evigheten?

Emelie Molander

Mimitabu är en Göteborgsbaserad ensemble som med sitt brinnande intresse för den samtida musiken snabbt etablerat sig som en viktig röst på Sveriges och Nordens nutida musikscen. Mimitabu arbetar aktivt med att sprida den allra nyaste musiken av framför allt unga tonsättare och intresserar sig särskilt för musik som utvidgar instrumentalmusikens gränser och utvecklar ensembles ljudpalett.

My Hellgren

DUO HELLQVIST/AMARAL

Karin Hellqvist violin

Heloisa Amaral piano

Sori Choi slagverk

Lisa Streich

Saffran, 2018
för violin och motoriserat piano

Sven Lyder Kahrs

Di vento, di cielo e di fogli e di nulla, 2018
för violin, piano och janggu
[uruppförande]

Eivind Buene

Untitled, 2007

Natasha Barrett

Allure and Hoodwink, 2014
för violin, piano och högtalare

Violinisten **Karin Hellqvist** och pianisten **Heloisa Amaral** lärde känna varandra i den myllrande nymusikmiljön i Oslo. I mötet med Iannis Xenakis duo Dikhtas 2009 möttes och kom deras konstnärliga vägar samman. Sedan dess har de musicerat världen över tillsammans med en förkärlek för att utforska och initiera experimentella sammanhang. Inte minst deras många seminarier och workshops på prestigefyllda universitet (som Harvard) har definierat deras gränsöverskridande, men samtidigt pedagogiska strävan i brytpunkten mellan tradition och förnyelse.

I dagens konsert gör även **Sori Choi** ett gästspel i ett av trions många uruppförande under festivalen, Sven Lyder Kahrs *Di vento, di cielo e di fogli e di nulla*.

"Saffran är ett stycke som både doftar och försöker att minnas dofter. Saffran, som är mig mer kär än någon annan krydda, är både söt och bitter, men inte söt som socker utan söt på alla möjliga vis. Alla dessa variationer av sötma, man skulle också kunna känna in en mjukhet, är obeskrivliga. Riktningarna de svävar ut i verkar vara minutiöst små och inte ha något direkt eget mål. Men de har det mycket väl som sammanlagda i sin stora summa. Och existerar det gör dom! SAFFRAN är en abstrakt plan av ett nät av flyktiga riktningar som inte för till ett speciellt mål utan flyter omkring i sin egen existens och definierar sig själva på just detta vis." – Lisa Streich

Di vento, di cielo e di fogli e di nulla, "av luft, av himmel och löv och av intet".

Citatet är från Cesare Pavese. För den bevandrad i avantgardet så ger det eko av Venedig-bon Luigi Nono. Tonsättaren som kanske mer än någon annan utforskade klanger genom just dessa liknelser. I Kahrs verk möts detta Nonoeska och avantgarda med Sori Chois koreanska arv. Chois janggu, en trumma, blir här sinnebilden för hennes cykliska, icke-linjära tradition. Rytminen därur blir inte en imitation, men väl en inspiration och är själva navet i verkets tillkomst; mötet mellan Kahrs och det östliga andra perspektivet – ett möte som visar sig ha fler skärningspunkter än annat.

"Untitled är ett slags collage av kortare stycken för violin och piano. De två instrumenten spelar inte mycket tillsammans, med undantag för några kortare passager där materialen överlappar."

Verket är kännetecknande för en musik Buene har utvecklat under de senaste åren. I pianot hörs ett fragment från en av Mozarts pianokonserter, i violinen citat ur ett av Buenes tidigare verk, *City Silence* mm. Collaget kommer samman i ett gestiskt och harmoniskt växande landskap.

Allure and Hoodwink lockar och förräder. I detta verk för violin, piano och spatialiserad bandstämma placeras musikerna inuti det 'osynliga' ljudet av den elektroakustiska världen som innefattar stadsljud blandade med minnesögonblick från Ravels *Gaspard de la Nuit*. Verket är ett av många som skrivit direkt för Duo Hellqvist/Amaral och en av de pärlor, som de om och om igen återkommer till.

THE GOTHENBURG COMBO

David Hansson gitarr

Thomas Hansy gitarr

Erik Peters	<i>Nollpunkt (nr. 9)</i> (<i>Jag närmar mig en nollpunkt där allt är du</i> av Kristian Lundberg)
Thomas Liljeholm	<i>28 years in 5 minutes</i> (<i>Robinson Kruse</i> av Daniel Defoe)
Anna Eriksson	<i>The Paper Palace</i> (<i>Orakelnatten</i> av Paul Auster)
Anna-Lena Laurin	<i>Rivendell</i> (<i>Sagan om Ringen</i> av J.R.R. Tolkien)
Max Käck	<i>Fragment 30</i> (<i>Om Naturen</i> av Herakleitos)
Sofia Jernberg	<i>Grapefruit</i> (<i>Grapefruit</i> av Yoko Ono)
Sven-David Sandström	<i>Dagen svalnar</i> (<i>Dagen Svalnar</i> av Edith Södergran)
Henrik Strindberg	<i>Älsklingsleken</i> (<i>The Favorite Game</i> av Leonard Cohen)
Jenny Hettne	<i>Sweet Thursday</i> (<i>Sweet Thursday</i> av John Steinbeck)
Anne Pajunen	<i>Back to Play</i> (<i>Geography and Plays</i> av Gertrude Stein)

Samtliga verk är uruppföranden

Under hösten 2018 kommer gitarrduon The Gothenburg Combo ge sig ut i Boråsregionen för att i samarbete med Borås biblioteks satsning Gränslösa bibliotek fylla deras bokbussar med kultur. Som en ingång (och en gåva) till den satsningen beställde duon 10 nya verk av svenska tonsättare med en spännvidd från såväl norr som söder, som öst som väst. Tonsättarna blev ombudade att välja en bok att inspireras av och omvandla till en kortare komposition med tanken att inspirera och väcka såväl musikalisk som litterär nyfikenhet. När bokbussen så anländer till sin publik nås inte bara lyssnaren av bokens klanger, utan ges förstås även möjligheten att låna boken på plats.

The Gothenburg Combo består av gitarristerna David Hansson och Thomas Hansy och har med sitt enastående musikaliska samspel, sitt rasande skickliga och originella gitarrspel, sina omväxlande och omtumlande konserter och sin ovanligt starka scennärvaro rönt stor uppmärksamhet långt utanför Sveriges gränser. Med flertalet turnéer i Sydamerika, USA, Kina och Europa bakom sig är The Gothenburg Combo idag en av Sveriges mest aktiva ensembler internationellt och nationellt. I Kalv är de sedan länge något av publikfavoriter och det är därför med innerlig glädje som vi åter bjuder in dem, men att vi även genom Gränslösa bibliotek under en lång tid framöver kommer få dem att klangligt förgylla regionen.

”Med ett musikaliskt samspel som Siamesiska tvillingar...”

– Süddeutsche Zeitung

Foto: Jerker Andersson

Sori Choi slagverk

Soegarak 쇠가락 [kkwaenggwari solo]

Soribuk Sanjo 소리북 산조 [soribuk solo]

Pierluigi Billone *Mani.Gonxha*, 2010

Seoljanggu 설장구 [janggu solo]

Slagverkaren **Sori Choi** har dedikerat sin gärning till att omfatta lika delar arv som framtid. Hennes arbeta med att sprida den koreanska musiktraditionen har fört henne runtom i Europa, vilket resulterat i mängder av nyskrivna verk för koreanskt slagverk. Och det är i det gränslandet hon vill befinna sig, som den Koreanske tonsättaren Younghi Pagh-Paan uttryckte det: "Sori Choi är en äkta koreansk musiker med en kosmopolitisk horisont". I dagens konsertprogram möter vi tre av Koreas instrument, men konserten avslutas med två tibetanska klangskålar. (Mer om Sori Choi på sidan 8)

Janggu är en timglasformad trumma från Korea (som kan anslås från båda hållen). Seoljanggu betyder att det är en rytmisk, solistisk melodi framförd på janggu. Och det är en musik för (eller snarast från) landsbygden. En ceremoniell musik för goda skördar, bra jakt och fiske. Seoljanggu framförs både inför skördetiden eller under den, den framförs av jägare – för jägare, men den framförs också – som här – i sin egen rätt som en rent konstnärlig händelse, som en tacksägelse.

En vanlig musikform inom Sinawimusiken är dess slagverksensembler. Dessa ensembler leds alltid av Kkwaenggwariisten. **Kkwaenggwari** är en lite handhållen cymbal som slås an och resulterar i en förbluffande rikedom av klang. Klang som anses tydligt påverka folk känslor, men även impulser. Det finns en klarhet i dess ljud som är genomträngande, men ändå öm. Soegarak betyder "rytmen av kkwaenggwari".

Soribuk är även det en dubbelsidig trumma (som Janggu), men har en cylindrisk, tunn kropp. Den spelas på i horisontalt läge och används vanligen i den folkliga musiken som ett ackompanjemang till sångare inom genren Pansori. Pansori är dramatiska berättelser, där slagverksrytmens cykliska form alternerar i sju olika former som på olika vis speglar berättelsens narrativ: jinyang, jungmori, jungjungmori, eotmori, eotjungmori, jajinmori, hwimori. Sori Choi kommer framföra en Pansori i den stil som kallas Mäster Park Geunyoungs skola.

Ett schamanistiskt förhållningssätt är inte långsökt för att beskriva Pierluigi Billone musik. Det Koreanska, eller överhuvudtaget österländska går som en röd tråd genom hans torso av musik. **Mani.Gonxha** är ett verk där enbart två tibetanska "singing bowls" (klangskålar) används. Dess implicita rituella användning förvandlas i musikerns händer (mani) genom en myriad av anslag till en sammansatt klangkropp. Den minsta beröringen mellan olika material – metall, skinn, ben, torso och röst – mångfaldigar och frammanar ljud genom den framförande kroppen och in i rummet.

Foto: Rami Hyun

Norrbotten NEO

Petter Sundkvist dirigent

Sara Hammarström flöjter, **Robert Ek** klarinetter

Brusk Zanganeh violin, **Kim Hellgren** viola

Åsa Åkerberg cello, **Magdalena Meitzner** slagverk

Mårten Landström piano

Anqi Liu	<i>i</i> , 2018 för ensemble [uruppförande]
Santa Bušš	<i>miglas ieskauts...</i> , 2018 för stråktrio [uruppförande]
Stephen De Filippo	<i>A moment like this...</i> ?, 2018 för ensemble [uruppförande]
Loridan	<i>Atman(n)</i> , 2018 för ensemble [uruppförande]
Per Mårtensson	<i>Nemea's secret</i> , 2016 för ensemble
Per Mårtensson	<i>Diptychon</i> , 2010 för ensemble

Nemea's secret – "Utanför staden Nemea huserade det nemeiska lejonet enligt grekisk mytologi. En myt som bl a går att läsa om i diktverket Theoganiin av Hesiodos.

Jag använder ett instrument som heter 'ett lejons vrål' i det här stycket. Instrumentet har en viktig funktion i stycket men är ändå inte styckets utgångspunkt. I tankarna på hur det skulle fungera musikaliskt dök tanken på det nemeiska lejonet upp. Lejonet var ju inte direkt någon hemlighet utan "ett gissel för alla människor i trakten" som Hesiodos skriver. Men instrumentet och dess användning i mitt stycke har något gåtfullt och mystiskt över sig – i alla fall för mig.

Stycket har tre delar med rytm, klang och melodi som huvudelement i respektive del. I rytm delen drivs musiken av pianot, klangdelen är nästan en slagverkskadens och basflöjt, basklarinett och violoncello har huvudrollen i melodidelen." – PM

Diptychon – "Som titeln antyder delar sig stycket i två formdelar. Den första delen består av en treskiktad process som, lite grovt beskrivet, rör sig från perforerade linjer till mera sammanhållna, 'melodiska' linjer i en polyfon väv. Den andra delen använder de proportionsrelationer som genererar de större linjerna i den första delen på ett mera lokalt vis t.ex. som talserier för indelning av rytmiska motiv.

Den första delen har tydlig formell riktning medan den andra irrar omkring, fastnar, försöker få ny fart etc. I detta tillstånd stannar slutligen stycket. Jag föreställde mig den första delens musik som instrumental, 'absolut' och att den andra delens uttryck skulle närma sig det mänskligt vokala: med stamningar, fonem och korta, riktningss fria energiutbrott." – PM

Petter Sundkvist har – förutom de svenska orkestrarna – dirigerat symfoniorkestrar i hela Norden, Storbritannien, Tyskland, Holland, Italien, Kroatien, Slovakien, Ungern och Ryssland.

Under 2000-talet har han varit knuten som chef-dirigent eller förste gäst-dirigent i Svenska Kammarorkestern, Gävle Symfoniorkester och Norrbottens Kammarorkester/Norrbotten Neo. Åren 2004–2007 var Petter Sundkvist även chefsdirigent för Musica Vitae, med vilka han även genomförde turnéer i Spanien och USA.

Petter Sundkvist ägnar mycket tid åt nutida musik och har gjort närmare 200 uruppföranden. Han har också dirigerat ett femtontal uppsättningar i de svenska operahusen och ett liknande antal kammaroperauppsättningar.

Per Mårtensson – Det musikantiska och filosofiska går sida vid sida i Mårtenssons gärning. Egentligen i varje detalj i musiken. Spelet mellan människa och maskin (teknologi), notation – improvisation, narrativ och icke-linjäritet. Motpolerna finns alltid i musiken, såväl i förarbetets filosofiska, som klingandets sällan skymda klarhet. I den tidiga karriären var inte sällan den franska musiken påtaglig i uttrycket något som kanske odlades under studietiden i Paris (på det berömda Ircam-

institutet). Något som även präglade materialutvinningen i flera av de större verken, men även formen. Tonsättaren Gerard Grisey – som får sägas vara en av läromästarna - skriver om melodin att den kan upplevas not för not (med alla pågående skiftande spänningar och led-toner) eller genom dess gestalt. Det senare är det som förenar Grisey och Mårtensson, men framförallt ger en nyckel till Mårtenssons mikrokosmos: där melodi, ljud – oljud, dynamik hela tiden vänder sig än mot ögonblicken och än mot den långa, långa linjen. Under senare år har dock sakta musiken i mångt och mycket ändrat fokus. I samband med hörspelet Brott mot mänskligheten kom transkriberande av inspelat material (improvisationer, men även i senare verk, tolkningar av tal) ge nya riktningar i musiken. Musiken kom att intressera sig mer för narrativ, ibland genom nästan retoriska musikaliska gester. Det ger ett annat material, det ger vid handen möjligheten att skicka materialet, ge det fler röster – en kontrapunkt som sker i både struktur och melodi.

Mårtensson är också för nästan alla tonsättare i Sverige under 40 något av en fadersgestalt. Genom sin lärargärning på Gotlands tonsättarskola och sedermera vid Kungliga Musikhögskolan har han väglett flera generationer av tonsättare. Inte bara med öra och öga för insikt i partitur och också i sina insikter i musikhistorien. Inte minst den som anbelangar instrumentalmusikens landvinningar under 60- och 70-tal. Den djupa förståelsen för musikens kraft, i synnerhet inom ramen för det noterade, ekar idag lika starkt i hans egen poetiserade musik, som i dryga hundralet yngre förmågor.

Fortsättning på sid. 25

Frederik Munk Larsen gitarr

J.S Bach	ur <i>Svit BWV 996</i> <i>Praeludium och Allemand</i>
Simon Steen-Andersen	<i>Beloved brother</i> efter J.S Bachs BWV 992, 2008
Bent Sörensen	ur <i>Melancholy Dances</i> <i>Shadow siciliano</i> och <i>Angeluz Waltz</i> , 2008
Rei Munakata	<i>Zakazakazaka</i> , 2016
Bent Sörensen	ur <i>Melancholy Dances</i> <i>Midnight Mazurca</i> , 2008
Erika Vega	<i>Y Sueña que su sueño se repite</i> , 2016
Bent Sörensen	ur <i>Melancholy Dances</i> <i>Dolls march – Dark jig</i> , 2008

Frederik Munk Larsen är en del av nordiskt nymusikunder, eller kanske kan man till och med säga danskt? En mindre krets musiker och tonsättare som inte räds att gå bortom instrumentets begränsningar och som söker bortom dessa. Det är ingen slump att han samarbetat mycket med festivalens Karin Hellqvist och Heloisa Amaral såväl som musikerna i Mimitabu, eller för den delen flera av festivalens tonsättare.

Det är konceptuellt, klangligt, experimentellt och frapperande virtuost. En dedikerad karriär som 150 uruppföranden senare tar honom till Kalv i ett program som fångar musikhistorien genom Bach och leder dess gitarrito till idag.

Arla morgonstund

Årets vandring tar fasta på den musik som finns i tystnaden – den levande tystnad som uppstår när bruset på ytan kopplas bort och de inre harmonierna kan göra sig gällande.

Kalvfestivalens ordförande Martin Lindman berättar kort om festivalens årliga pilgrimsvandring och leder de hugade i tystnad längs leden.

SÖNDAG 12 AUGUSTI 10.00 • SKOLAN

Filmvisning – Pilgrimsvandringar under åren

2009 genomfördes den första pilgrimsvandringen som musiksattes med hjälp av inskickade kompositioner från hela världen. Iscensättningen av vandringen har sedan dess varierat på många sätt – beställningsverk med tonsatt lyrik, experimentella ljudkonstinstallationer, medverkan av gästande musiker, konstmusikalisk naturvandring, dans, ljudmeditationer och förra året ett audiovisuellt Land Art-verk.

I år är det den tionde vandringen, och vi tar denna gång fasta på den musik som finns i tystnaden.

Filmen presenterar smakprov från de gångna åren.

SÖNDAG 12 AUGUSTI 10.15 • SKOLAN

Musik och andlighet: uppmärksamhetens praxis

Religionen har sedan länge varit mottaglig för motsägelsefulla attityder gentemot musik. Medan man värderade harmoni som potentiell plats för en himmelsk musik, misstänkte man även musikens förmåga att styra passionerna. I denna föreläsning undersöks förhållandet mellan musik och andlighet. Simone undersöker sammandrabbningen mellan idén om musik som en abstrakt, evig harmoni och det aktiva sättet att påverka själar som fortsätter att driva mycket av dagens kommersialisering av musik som andlig övning eller terapi. Här utforskas spänningen mellan det demoniska och det gudomliga i musikalisk praxis, i Oliver Messiaens tekniker och dess koppling till de franska filosoferna Henri Bergson och Simone Weil.

Religionsfilosof **Simone Kotva** är Research Fellow vid Emmanuel College, Cambridge, där hon undervisar i metafysik och religionsfilosofi. Simone sammanställer just nu två böcker, *Effort and Grace: French Spiritualism and Spiritual Exercise* och *Attention in the Anthropocene*.

AVSLUTNINGSKONSERT
Trio Hellqvist/Amaral/Choi
Gothia Vokalensemble
Kalvkören
Gunno Palmqvist
Frederik Munk Larsen

Jenny Hettne	<i>Trio</i> , 2018 [uruppförande]
Madeleine Isaksson	<i>Luftstegen</i> , 2018 [uruppförande]
José Maria Sanchez-Verdu	<i>Färgernas bok</i> , 2018 [uruppförande]
Lisa Streich	<i>LAUB</i> , 2018 för fiol, gitarr och 16-stämmig kör [uruppförande]

2018 års festival avslutas med en konsert där Korea, ja, hela festivalen, men framförallt lilla Kalv knyts ihop även på scen. Trio Hellqvist/Choi/Amaral framför tre beställningsverk från Kalvfestivalen (finansierade av Kulturrådet) och avslutar med att låta Karin Hellqvist slå sig samman med gitarristen Frederik Munk Larsen (från lördagskvällens konsert), Gothia Vokalensemble ledda av Gunno Palmqvist och sist men inte minst en samling sångare vi valt att kalla Kalvs kammarkör. Denna illustra uppsättning framför verket *LAUB* av Lisa Streich, ytterligare ett av festivalens beställningsverk. Ett beställningsverk som tillkommit genom priset **Musikens möjliggörare** från Föreningen Svenska Tonsättare. Det tilldelades Kalvfestivalens ordförande, tillika sångare i Kalvs kammarkör, Martin Lindman. Lindman skriver följande:

"När jag fick veta att prispengarna från FST skulle gå till en ny komposition, fastnade jag direkt för tanken att det skulle bli något med lokal anknytning, kopplat till pilgrimstemat och framfört i vår bästa konsertlokal, Kalvs kyrka. Lisa har valt att utgå från en gammal pilgrimshymn, som beskriver hur Maria vandrar med barnet under sitt hjärta och får den förtorkade skogen att blomstra på nytt. Vad får oss på vår vandring genom livet att grönska och bära frukt, att finna frid, harmoni och sammanhang? Det är pilgrimens ständiga fråga, och den har återkommit vid många tillfällen under våra år med Kalvfestivalen. Vad kan musiken bidra med? Nu får dessa frågor sitt särskilda uttryck som avslutning på årets festival."

/Martin Lindman

Om **Färgernas bok** berättar José: "det är en cykel av korta studier, om olika färger...en synestetisk undersökning, men också med ett stort fokus på det fysiska i instrumentationen: violin, piano och den koreanska janggu. Relationen mellan färger, frekvenser och våglängder utvecklas till olika musikaliska element för att skapa en specifik konstellation av former. Färgerna presenteras som rytmik, som omvandlas till metaforer..."

Mitt under processen med detta nya verk för slagverk, preparerat piano och preparerad violin skriver Jenny ändå några ord: "**Trio** består av tre delar. I varje del är en av de tre musikerna i fokus: Sori, Karin och Heloisa. Stycket igenom undersöks de perkussiva och klangliga egenskaperna hos varje instrument, antingen genom sina kontrasterande egenskaper eller hur de blir samman".

Madeleine Isaksson ger följande beskrivning också den under brinnande komponering: "*Jag går i en form, en bolmande...* så börjar dikten *En form* av poeten Katarina Frostenson, (ur *Sjugrenar*, W&W 2018) som inspirerat till trion **Luftstegen** ("The Air steps") för violin, koreanskt slagverk och piano. Stycket är skrivet i en mycket långsam puls, men inom detta pulshölje åhörs snabba gester och rörelser, burna av djupare klanglinjer, likt kärlek..."

Lisa Streichs **LAUB** är skrivet specifikt för Kalvs kyrkas arkitektoniska och akustiska förutsättningar och i grunden är det en betraktelse över pilgrimsvisan "Maria durch ein Dornwald ging". Som genom olika klangfönster silas och transformeras visan i ett skirt skimmer.

Gunno Palmqvist är sedan 1975 lärare i körsång och ensembleredning vid Högskolan för scen och musik i Göteborg, sedan 2007 som professor. Listan av körer, men också ensembler som han dirigerat är lång och diger. I Kalv är han inte för första gången och det är med stor, stor glädje vi välkomnar åter – detta jubileumsår – en av Västsveriges viktigaste dirigenter.

Gothia Vokalensemble bildades 2016 och består av åtta sångare, studenter eller alumner från Högskolan för Scen och Musik i Göteborg. Syftet är att framföra ett antal Bachkantater, 5-6 kantater per år. Ensemblen ger också andra typer av konserter, mestadels för kör och orgel eller a cappella. Initiativtagare till ensemblens bildande är Jakob Patriksson, som också är körens organist och cembalist. Konstnärlig ledare är Gunno Palmqvist.

KALVAKADEMIEN

Upprinnelsen är i sig självklar. Den säregna platsen, naturen och avsaknaden av något liknande i Sverige. Kalvfestivalen vill vara platsen där människor möts, där musiken möter världen – där allting börjar, men ändå ständigt är i rörelse. I stillhet, i musikalisk extas – i förundran. Vi bad tonsättarna **Pierluigi Billone** och **Per Mårtensson** att vägleda den nya generationen. Vi bad **Norrbotten NEO** att tolka den. Och vi öppnar Kalvs skola och bygd för att låta konstmusikens framtid andas i kapp med dess hjärtslag.

Totalt ansökte 137 tonsättare från hela världen. Nivån var anmärkningsvärd hög. I slutändan – med stor möda - valde vi åtta av dem. En salig blandning, som vi är otroligt glada och stolta att välkomna.

Santa Bušs (f. 1981) *Lettland*

Med åren har Santas musik alltmer kommit att undersöka gränsländerna mellan musik och drama, mellan konventionell notation och dess motsats, men framförallt hela kompositionsprocessen har förändrats. Från ett mer traditionellt förhållningssätt till att öppna upp samarbetsformerna i arbetet med not, papper och musiker. Det har lett till en musik som i allt högre utsträckning blivit teatral utan att för den skull berätta en historia. Kroppen, både musikern och instrumentets, hamnar desto mer i fokus. Hur man framför ett ljud kommer i förgrunden lika mycket som dess klingande resultat.

Peter Wilson (f. 1990) *Australien*

I grunden kommer Peter Wilson från balettvärlden något som tidigt i sina kompositioner kom att vara vägledande. Det kinetiska, det kroppsliga föll sig naturligt att orientera även det klingande kring, men allteftersom komponerandet fördjupats så har Peters musik vänt sig alltmer mot slumpen och en tilltagande tolkningsfrihet. Noterna bildar ett enklare raster av formella och ljudmässiga grundförutsättningar. I mötet (under repetitioner och samarbete) får sedan det nyckfulla styra vart musiken tar vägen. Men även i det mer vaga finns dansen hela tiden närvarande. Materialet är ofta koreografiskt, musiken ofta formulerad som tabulatur snarare än klingande. Musiken har redan rörelse och riktning, men hur den vrids och vänds, hur den artikuleras blir ett spänningsfält som först vid konserten får sin slutliga form.

Giulia Monducci (f. 1981) *Italien*

Från Bologna till Oxford. Poesin i musiken minner om Sciarrinos och det italienska sena 1900- talets klangliga landvinningar. Hur musiken förmår skapa för- och bakgrunder genom enkla musikaliska linjer och samtidigt genom intensiva klangliga förtätningar dra fram ett suggestivt narrativ. Metaforen är ofta nyckeln och det vis på vilket det ickemusikaliska knyts och transformeras till ljud, men även motsatt: hur ett ljud fördjupas, förgrenas och blir till form, blir till rum, blir till berättelse.

Stephen De Filippo (f. 1993) *Australien*

Stephen De Filippos musik är en explosion av ljud. Kombinationer av klang och gestik som driver verken mot smått fantastiska höjder. Komplexiteten är påtaglig, men även i varje ögonblick ingående granskande och reflekterande. Ljuden väller fram. I centrum står hela tiden musikern och instrumentet. Sökandet efter klang, ohörda och sällsamma, likaså.

Martin Loridan (f. 1980) *Frankrike*

Luft, andning. Däri återfinns Martin Loridans nyckelord. Andningens form, gestik. Dess fysiska kvaliteter, dess analogier. På franska: soufflé. Det perforerar och rymmer i varje millisekund av Martins musik. Det blir till en koreografi, till en klanglig fenomenologi och för i varje ögonblick samman alla ljud, alla tekniker till att emanera ur den grundläggande (och förlämnar musiken en existentiell såväl som fysisk art) belägenheten människan är i för att överleva: andning.

Hakan Ulus (f. 1991) *Tyskland/ Turkiet*

Hakan Ulus kombinerar i sin musik implicit sina två födelsekulturer: upp vuxen i Tyskland med turkiska föräldrar. Där det tyska strukturella möter det östliga ornamentade och klangligt sensibla. Kännetecknande är hur hans musik alltid utstrålar en märkbar kärna. En nav som oftast har en stark existentiell eller spirituellt kraft. En fokuspunkt som i sin komplexa skrud inte bara är metafysisk utan tar fysisk gestalt i sin instrumentella hantering – där kropp, klang och rum hamnar i förgrunden.

Zacharias Wolfe (f. 1996) *Sverige*

Rum står i fokus i Zacharias musik. Att få publiken att verkligen uppleva och lyssna till rummet. Ett lyssnande som gräver sig in i örat och i förlängningen sakta men säkert innesluter lyssnaren. Effekten blir tudelad. Å ena sidan följer man intensivt hur klangen fortplantar sig eller dör ut och samtidigt blir man sakta som insnärjd i dess fysiska egenskaper – som om man själv börjar resonera.

Anqi Liu (f. 1990) *Mongoliet/ Kina*

För närvarande bor och verkar Anqi Liu på den amerikanska västkusten i San Diego, men hennes uppväxt i det inre Mongoliet är alltså definierande. För hennes musik, hennes strävan och patos. Man hör det i detaljer, man hör det i formen. Det mongoliska stäpplandet sjunger med lika självklart som den experimentella slagsidan i det instrumentala hantverket. En musik som arkaiskt gläntar fram, men inte som exotism, utan som en självklar kraft artikulerad med precision och detaljstinn klarhet.

(forts. Pierluigi Billone)

Genom studiet av ritualen som form och tynande eller försvunna musikaliska praktiker är det möjligt att betrakta och förstå utvecklingen av den västerländska konceptionen av ljud på ett alternativt vis. Än idag går det i vissa (animistiska) utmarker att ta del av kulturer där konsten inte är en specifik profession, utan en integrerad del av tillvaron och som sådan en formande del, en del som hjälper till att förklara men också förnya verkligheten. Sensibiliteten, hanteringen av klang och överhuvudtaget hur kropp, ljud, rörelse, rum – helt enkelt människans tillvaro – gestaltar ett sammansatt förhållningssätt, som skulle kunna varit vårt, men som nu är stängt för oss inom ramen för vår traditions tänkande.

Att försöka förstå och tränga in i avlägsna och relativt orörda kulturer, är ändå ett möjligt sätt att återupprätta en dialog med det förflutna, men också att bli varse djupare sediment i konsten – och därmed människans väsen. Det är att närma sig en möjlig plats, där dörren till Pierluigi Billones poetik står på glänt.

Giulia Monducci – *Watermark*, 2018 för ensemble [uruppförande]

"Gömda bilder med otydliga konturer framträder sakta ur utsuddade linjer, från bakgrund till förgrund och tillbaka. Ett kontinuerligt förändrande tillstånd som är ett av de element som utgör verkets immateriella nätverk av teckningar."

Peter Wilson – *6 a.m.*, 2018 för ensemble [uruppförande]

"Första utkastet till detta stycke blev klart klockan 6 på morgonen den 1:a juli 2018. Som kartnål utgör den en fixerad punkt i tiden, som resultatet av flera veckors arbete. Solen hade gått upp och fåglarna sjöng."

Zacharias Wolfe – *Closeness*, 2018 för ensemble [uruppförande]

"I mitt stycke *Closeness* har jag fokuserat på närhet ur ett musikaliskt perspektiv. Jag har föreställt mig hur instrumenten tillsammans skapar en fysisk kropp som 'trycker' mot rummet runtomkring dem och pulserar kring samma toner och klangfärger. Dessutom har jag använt mig av ljud som relaterar till känslan av fysisk beröring. Ljudet av glass, metall och papper har alla en anknytning till en specifik fysisk känsla, vilket förhoppningsvis resulterar i att lyssnaren stundtals upplever stycket med hela kroppen och kommer fysiskt nära vissa ljud. I stycket har jag även använt tystnad som ett aktivt musikaliskt material för att utforska närheten mellan avsiktliga ljud och icke-avsiktliga ljud."

Hakan Ulus – *Precious Liquids*, 2010 för klarinett och stråkktrio

"*Precious Liquids* syftar på installationen av samma namn från 1992 av den fransk-amerikanska konstnären Louise Bourgeois. Det är en (fängelse)cell som innehåller olika objekt, som en säng och hängande glas i form av vattendroppar, symboliserande viktiga kroppsvätskor som blod, urin, tårar, svett och sperma. Jag analyserade dessa vätskor utifrån deras hastighet, beteende och fenomenologiska egenskaper – de är inbyggda i verket. Vidare så influerades verket av en mystisk aspekt som är kopplat till Koranrecitationen av suran Luqman (31). En sura som gav verket dess formella struktur."

Anqi Liu – *i*, 2018 för ensemble [uruppförande]

"4.002 Språket förkläder tankarna. Och närmare bestämt så att man från klädselns yttre form icke kan sluta sig till de påklädda tankarnas form; emedan klädselns yttre form danats enligt helt andra syften än att uppenbara kroppens form."

5.6 Mitt språks gränser betyder min världs gränser.

5.62 Vad solipsismen menar, är nämligen alldeles riktigt. Det är bara att detta icke låter sig sägas, utan det visar sig. Att världen är min värld, det visar sig i att gränserna för språket (det enda språk som jag förstår) betyder gränserna för min värld.

5.64 Här ser man att solipsismen strängt genomförd sammanfaller med den rena realismen. Jag krymper ihop till en punkt utan utsträckning och kvar blir endast den med Jaget samordnade realiteten.

5.641 Det filosofiska Jaget är icke människan, icke den mänskliga kroppen eller den mänskliga själen, varom psykologin handlar, utan det metafysiska subjektet, en gräns för världen – icke en del av den." – *Tractatus Logico-Philosophicus*, Ludwig Wittgenstein

“咸其自取，怒者其谁邪？”

"When (the wind) blows, (the sounds from) the myriad apertures are different, and (its cessation) makes them stop of themselves. Both of these things arise from (the wind and the apertures) themselves – should there be any other agency that excites them?" (James Legge's original translation) – *The Adjustment of Controversies*, Zhuangzi

Santa Bušs – *miglas ieskaus...* (omgiven av dimma...), 2018 för stråkktrio [uruppförande]

Santas verk skrivs då programboken trycks och titeln säger ändå något om vad verket kommer att (tror sig) bli. Det är en stråkktrio som dansar kring en suggestiv dimma. Måhända en älvsk glänta, en trollring, eller bara klanger som blandar sig, nästan ourskiljbart – ett töcken.

Stephen De Filippo – *A moment like this. . ?*, 2018 för ensemble [uruppförande]

"A moment like this. . ? är ett verk för basflöjt, slagverk, piano och cello som utforskar fragmenterade ögonblick av kraftfulla utbrott. Stycket använder sig av friktionsljud mellan slagverk och cello, parat med slagverksliknande ljud från hela ensemblen. Vokaliseringarna från flöjtisten hjälper till att åtskilja de olika delarnas febrila aktivitet."

Martin Loridan – *Atman(n)*, 2018 för ensemble [uruppförande]

"*Atman(n)* för kammarensemblen är inspirerad av en reflektion kring människan: musikern – som häri – är tänkt som ett instrument i sig själv. Med hans/hennes gester, andning och röst, agerar musikern som en förlängning av sitt instrument. Verket utforskar soufflé (luft och andning) och resonans, som fysiska och akustiska material. Genom dialogen mellan dessa båda element hoppas stycket att öppna upp för en reflektion kring "intighet" och oändlighet.

Yaska, den antika Indiska lingvisten, definierar *Ātman* enligt följande: den rådande principen, organismen i vilken andra element förenas till den ultimata principen."

FREDAG 10 AUGUSTI CA 21.00 • BYGDEGÅRDENS
Bygdegårdens arrangemang

Från Lasse Lucidor till Bruno K Öijer

Helena Ek sång

Peter Jansson kontrabas

Jazz och improvisationsmusikern Peter Jansson och Helena Ek, känd för sina tolkningar av tidig musik och folkmusik presenterar "Från Lasse Lucidor till Bruno K Öijer".

Här möter vi tonsatta dikter av Lasse Lucidor, Olof von Dalin, Nils Ferlin, Cornelis Vreeswijk, Sonja Åkesson, Lina Ekdahl, Bruno K Öijer blandat med folklig poesi och musik.

Helena Ek är sopran har en bred karriär som innehåller tidig musik, folkmusik och nutida repertoar. Hon samarbetar med flera olika musiker och har gett konserter i många länder förutom Sverige. I Japan har hon turnerat flera gånger såväl som i stora delar av Europa. Hon har spelat in radio och TV och finns representerad på skivor med musik från renässans och barock.

Peter Jansson, kontrabas, har varit verksam på den svenska och internationella jazz- och improvisationssenen i över 30 år. Peter har turnerat i de flesta av Europas länder såväl som i USA, Kanada och Kuba. Han är väl representerad på åtskilliga skiv-, TV- och radioinspelningar och har hyllats genom åren, av recensenter i Sverige och utomlands, för sin formidabla teknik och kreativitet.

Foto: Per Buhre

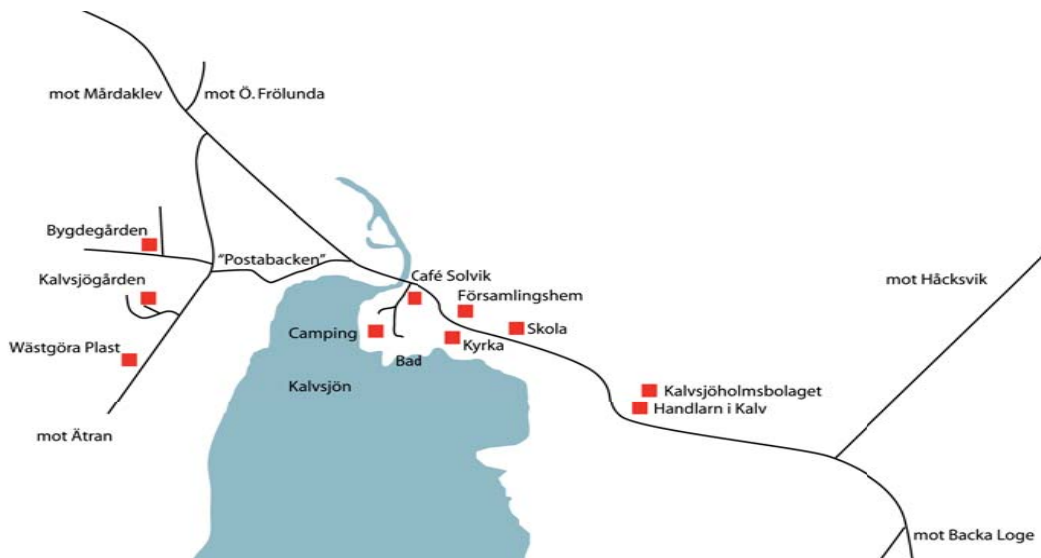
Mjöbäcks Sparbank

Vi har öppett hela sommaren!

Välkomna!

www.mjobackssparbank.se • 0325-327 00

Kalvfestivalen arrangeras av **Föreningen Kalvfestivalen**, med säte i Kalv.

Festivalchef – **Max Käck** www.kack.se

Styrelse – **Martin Lindman** (ordf), **Hans Odqvist** (sekr), **Maria Gull**,
Mats O Hansson, **Esaías Järnegard**, **Owe Lundin**, **Paula af Malmborg Ward**,
Christina Nyhage och **Gunilla Rundqvist**

Marknadsföring, layout och webmaster – **Mats O Hansson**

Tekniker – **Tomas Ferngren**

Koordinator i Kalv – **Maria Gull**

Programansvarig – **Esaías Järnegard**

Programråd – **Paula af Malmborg Ward**, **Mats O Hansson** och **Esaías Järnegard**

Bilddokumentation – **Eleonor Holst** och **Mats O Hansson**

Biljetter och crew – **Jarl**, **Andreas** och **Jenny Bill**

Det praktiska festivalarbetet sker i samarbete med Svenljunga kommun
och föreningarna i Kalv.

www.kalvfestival.se